

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.727 van 10 juni 1997
in de zaak A. 67.612/VII-13.670.**

In zake : de b.v.b.a. Wed. DECORTE en kinders,
die woonplaats kiest bij
Advocaten A. GITS en D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Koning Leopold I-straat 19

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten E. RYCKBOST en B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat door de
b.v.b.a. Wed. DECORTE en kinders op 15 februari 1996
werd ingediend om de vernietiging te vorderen van het
besluit van 20 december 1995 van de Vlaamse minister van
Leefmilieu en Tewerkstelling houdende verwerping van
haar beroep aangetekend tegen het besluit van 8 juni
1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad
van West-Vlaanderen waarbij de milieuvergunning voor
haar varkensfokkerij, gelegen te 8810 Lichtervelde,
Kasteelstraat 40, wordt geschorst;

Gelet op het arrest nr. 59.920 van 6 juni
1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van
het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 april 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de belangrijkste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekende partij baat te Lichtervelde aan de Kasteelstraat 40 een varkensfokkerij uit. Zij beschikt daartoe over een op 30 juni 1994 door de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen verleende milieuvergunning, geldig tot 1 september 2011, voor 200 zeugen, 1400 mestvarkens en 3665 m³ dierlijke mest.

1.2. Op 22 september 1994 wordt door de milieu-inspectie West-Vlaanderen lastens de verzoekende partij een proces-verbaal opgesteld wegens lozing van varkensaal in een gracht voor het bedrijf.

1.3. Ingevolge deze vaststelling schorst de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen bij besluit van 8 juni 1995, op basis van artikel 47 van het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), voor een periode van één jaar, de milieuvergunning van 30 juni 1994. Dit besluit steunt o.m. op volgende overwegingen :

"Overwegende dat door de Afdeling Milieu-inspectie op 22/9/94 een aallozing werd vastgesteld in de gracht voor het bedrijf; dat deze vaststelling kon gebeuren omdat de gracht pas gemaaid was;

dat de analyseresultaten van het monster uitwijzen dat er 3116 mg N/l, 5.2 mg Zn/l en 3.29 mg Cu/l aanwezig was en een COD-waarde van 11562 mg O₂/l en een BOD-waarde van 1778 mg O₂/l werd bekomen; dat deze analyseresultaten duidelijk een lozing van varkensaal bevestigen;

Overwegende dat de aallozing werd vastgesteld aan de uitgang van een ingebuisde gracht, die naast het bedrijf loopt, in de beek; dat alles erop wijst dat een verbinding tussen de aalkelder en deze ingebuisde gracht is gemaakt onder de betonnen koervloer; dat de juiste plaats van deze verbinding echter niet kan gelokaliseerd worden wegens de aanwezigheid van die betonnen koervloer;

Overwegende dat deze stelling ondersteund wordt door de vaststellingen van de Afdeling Milieu-inspectie vermits op verschillende data (nl. 22/1/1993, 15/9/1994, 22/9/1994) de aalstand in de mestkelder werd opgemeten en het niveau van de aal steeds op 22 cm van de bovenrand van de kelder stond; dat dit feit abnormaal is en wijst op de aanwezigheid van een overloop;

dat bij controles naderhand (op 9/3/1995 en 27/4/1995) geen lozing meer kon vastgesteld worden in de beek en dit gepaard ging met een aalniveau van resp. 30 cm en 1,4 m onder de rand van de kelder;

Overwegende dat door de Afdeling Milieu-inspectie saneringsmaatregelen werden opgelegd o.a. afvoer van het regenwater naar de gracht, met controleput, en het opmaken van een saneringsplan met aanduiding van alle leidingen, putjes, afvoeren, aalkelder en hun verbindingen met diepteligging en diameter, alvorens alle verbindingen van de aalkelders met leidingen ed. verplicht op te breken;

Overwegende dat de maatregel inzake het regenwater werd uitgevoerd maar dat wat betreft de tweede maatregel de exploitant volhoudt dat er nergens een

verbinding is van de aalkelder die in de gracht zou uitkomen;

(...);

Overwegende dat door de exploitant het volgende werd aangevoerd : 'niets verbiedt dat aalputten volstaan; er wordt op tijd geruimd want anders staan de varkens in de mest; ik heb zelf 15 jaar geleden de stallen laten bouwen en nooit de opdracht gegeven een verbinding te maken; er is een sleuf gegraven en er is geen enkele verbinding gevonden met de aalput; ik weet dus niet waar de geloosde mest vandaan komt; er zijn nu controleputten gebouwd; het is niet uitgesloten dat er kwaad opzet van anderen in het spel is';

Overwegende dat uit de hogervermelde vaststelling kan afgeleid worden dat er inderdaad een aallozing heeft plaatsgehad en dit wellicht gedurende langere periode;

Overwegende dat het lozen van aal op een gevaarlijke wijze de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater en van de bodem kunnen aantasten, met een groot risico voor de volksgezondheid;

Overwegende dat er streng dient opgetreden te worden tegen sluiklozingen teneinde de kwaliteit van oppervlakte- en grondwater maximaal te beschermen;

Overwegende dat gezien de ernst van de feiten het bijgevolg gegrond is de bestaande vergunning te schorsen voor een periode van 1 jaar teneinde de exploitant te verplichten de nodige saneringen uit te voeren";

1.4. Verzoekende partij tekent tegen deze schorsing op 23 juni 1995 op grond van artikel 55 van Vlarem I beroep aan bij de bevoegde minister. In het beroepsschrift wordt onder meer aangevoerd dat de door de milieu-inspectie gedane vaststellingen, waarop het besluit van de bestendige deputatie steunt, ondeugdelijk zijn (o.m. door de ontstentenis van het bewijs van een verbinding tussen de mestkelder en de riolering), dat, desondanks, de opgelegde saneringsmaatregelen reeds uitgevoerd werden en dat er een onevenredigheid bestaat tussen de beweerde overtreding en de opgelegde sanctie.

1.5. Op 20 december 1995 besluit de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling het beroep ongegrond te verklaren en het beroepen besluit te beves-

tigen. Dit -bestreden- besluit steunt inzonderheid op volgende overwegingen :

"Overwegende dat het bestreden schorsingsbesluit werd getroffen op basis van vaststellingen, gedaan door de Afdeling Milieu-inspectie, met het doel de exploitant te verplichten tot het uitvoeren van de nodige saneringsmaatregelen; dat hiertoe een termijn werd voorzien van 1 jaar;

Overwegende dat in het beroepsschrift dd. 23 juni 1995 wordt gesteld dat alle gevraagde saneringsvoorstellen zijn uitgevoerd;

Overwegende dat de overheid die een schorsing van een milieuvergunning heeft uitgesproken over de mogelijkheid beschikt om de schorsing eerder in te trekken, nl. van zodra zij vaststelt dat de exploitant aan de nodige voorwaarden voldoet of de opgelegde maatregelen heeft uitgevoerd;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat om de bestreden beslissing te bevestigen, zodat de in eerste aanleg bevoegde overheid de mogelijkheid krijgt om zelf vast te stellen of de saneringsmaatregelen effectief zijn uitgevoerd;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing te bevestigen";

2.1. Overwegende dat de verwerende partij bij wege van exceptie opwerpt dat het beroep bij gebrek aan het vereiste actueel belang onontvankelijk is; dat zij aanvoert dat het bestreden besluit zijn volledige uitwerking heeft gehad, vermits het slechts gedurende een termijn van één jaar, ingaand op 8 juni 1995, datum van het door het bestreden besluit bevestigde deputatiebesluit, gelding had;

2.2. Overwegende dat de exceptie niet kan worden aangenomen om de hieronder vermelde redenen :

Het beroep op 23 juni 1995 ingesteld door verzoekster tegen de beslissing van de bestendige deputatie van 8 juni 1995 had een schorsende werking (art. 55, § 3, van VLAREM I).

Aan deze schorsende werking kwam pas een einde op 20 december 1995, datum van betekening van het

bestreden besluit waarin het beroep ongegrond werd verklaard en de beslissing van 8 juni 1995 bevestigd.

Op 6 juni 1996 werd de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit geschorst door de Raad van State.

Het besluit van 20 december 1995 vermeldt geen datum waarop het ophoudt uitwerking te hebben.

De geldingstermijn van één jaar bepaald in het besluit van 8 juni 1995 is dus nog niet afgelopen;

3.1.1. Overwegende dat verzoekster in haar eerste middel de schending aanvoert van artikel 55, § 1, van Vlarem I en dit in volgende bewoordingen :

"1. Art. 55, § 1, VLAREM I bepaalt dat tegen een schorsingsbeslissing van een lagere overheid hoger beroep kan worden aangetekend bij de Vlaamse Regering.

2. De Vlaamse Regering beschikt, bij gebreke aan andersluidende bepaling, over een volheid van bevoegdheid en oefent zodoende zowel een wettigheids- als opportuniteitscontrole uit. Verwerende partij trekt als het ware de gehele zaak tot zich om er opnieuw uitspraak over te doen.

3. Door de beroepsmiddelen van verzoekster geheel onverlet te laten en de zaak 'terug te verwijzen' naar de Bestendige Deputatie, heeft de verwerende partij zich bezondigd aan 'rechtsweigering' of anders gezegd aan 'beroepsweigering', zijnde in elk geval aan een inbreuk op art. 55, § 1 VLAREM I.

4. Zij vermocht niet zo maar het hoger beroep ongegrond te verklaren gelet op de 'intrekkingbevoegdheid' van de Bestendige Deputatie.

5. Een en ander is trouwens van het grootste belang voor verzoekster gelet op het schorsend karakter van het hoger beroep (art. 55, § 3 VLAREM I).

Door de 'terugverwijzing' is het schorsingsbesluit van de Bestendige Deputatie meteen uitvoerbaar geworden, terwijl de intrekkingbevoegdheid geheel facultatief is.

Had verwerende partij gedaan wat zij moest doen, met name de argumenten van verzoekster na te proeven, in het bijzonder wat betreft de thesissen dat de gevraagde saneringsvoorstellen werden uitgevoerd, dan had verwerende partij het hoger beroep kunnen inwilligen, derwijze dat de schorsing meteen en definitief ophield te bestaan";

Overwegende dat de verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord :

"...

1.4. Er dient vooreerst vastgesteld dat de vergunningverlenende overheid over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt bij het beoordelen van milieuvergunningen.

Enerzijds werd in de Ministeriële beslissing vastgesteld dat verzoekster -de beroepsindiener- volgende aanspraken liet gelden :

- bij controles van de laatste 15 jaar werd nooit een overtreding vastgesteld,
- er is geen verbinding tussen de varkenskwekerij en de riolering,
- de mestkelders worden regelmatig geruimd,
- gezien de zwakke gegevens waarop de beslissing is gesteund en gezien het gering karakter van de lozing, wordt de exploitant ten onrechte en buitenproportioneel gestraft,
- saneringsvoorstellen worden nageleefd.

Anderzijds werd het schorsingsbesluit door de Bestendige Deputatie genomen met als enige doel de exploitant te verplichten tot het nemen van saneringsmaatregelen.

Dat verzoekster hiertoe diende verplicht te worden is uiteindelijk enkel en alleen aan haar toedoen te wijten.

Immers, nadat de illegale lozingen door de Afdeling Milieu-Inspectie werden vastgesteld, werden aan verzoekster saneringsmaatregelen opgelegd : o.a. afvoer van het regenwater naar de gracht, met controleput en het opmaken van een saneringsplan met aanduiding van alle leidingen, putjes, afvoeren, aalkelder en hun verbindingen met diepteligging en diameter, alvorens alle verbindingen van de aalkelders met leidingen ed. verplicht op te breken.

Door de Bestendige Deputatie werd vastgesteld dat de maatregel inzake het regenwater werd uitgevoerd, maar dat wat betreft de tweede maatregel 'de exploitant volhoudt dat er nergens een verbinding is van de aalkelder die in de gracht zou uitkomen'.

Opdat ook de tweede maatregel zou worden uitgevoerd, heeft de Bestendige Deputatie de vergunning voor 1 jaar geschorst. Deze termijn verstreek op 08.06.1996.

Het feit dat verzoekende partij voor de Minister aanvoerde dat de nodige maatregelen inmiddels werden uitgevoerd, betekent dat er voor de Minister geen enkele reden meer was om nog uitspraak te doen over de andere aangevoerde grieven, nu door het uitvoeren van de saneringsmaatregelen is tegemoetgekomen aan de schorsingsbeslissing van de Bestendige Deputatie.

De vaststelling dat verzoekende partij tot sanering is overgegaan, impliceert bovendien dat verzoekende partij erkent dat saneringsmaatregelen vereist waren.

Bijgevolg is de maatregel opgelegd door de Bestendige Deputatie -in het licht van de verklaringen van verzoekende partij- zonder voorwerp geworden.

De Minister was derhalve niet meer gehouden de overige beroepsgrievens te beantwoorden, zodat geen schending van artikel 55 VLAREM I kan worden weerhouden.

Het eerste middel is ongegrond";

3.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij met haar tweede middel de schending aanvoert van artikel 55, § 4, 2° en 3° van VLAREM I en van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen; dat zij in dit verband betoogt :

"1. Hoger werd reeds uiteengezet hoe verwerende partij de beroepsmiddelen van verzoekster geheel onverlet liet.

2. Wat meer is, verwerende partij beperkt zich in haar beroepsbeslissing tot één enkel argument, namelijk het argument dat erin bestaat dat alle gevraagde saneringsvoorstellen zijn uitgevoerd.

3. Meer in het bijzonder heeft verwerende partij niet geantwoord op de overige middelen ontwikkeld door verzoekster, in het bijzonder :

- Dat er een ontoereikend bewijs voorligt van de tenlasteleggingen, onder meer wat betreft de verboden sluiklozingen;
- Dat hoe dan ook er een volledige onevenredigheid bestaat tussen de vermeende overtredingen enerzijds en de opgelegde schorsing anderzijds.

4. Door niet te antwoorden op alle ingeroepen middelen, heeft verwerende partij zich overduidelijk bezondigd aan een schending van de wet op de motive-ringsplicht";

Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt :

"2.3. Ter zake kan worden verwezen naar wat werd uiteengezet onder de weerlegging van het eerste middel.

Het enige doel van de aangevochten beslissing van de Bestendige Deputatie bestaat in het uitvoeren van saneringsmaatregelen.

Doordat verzoekende partij aanvoert dat zij hiertoe het nodige heeft gedaan, ontnemt zulks elke bestaansreden van het schorsingsbesluit, waaromtrent werd aangegeven dat het ook voor 08.06.1996 kan worden ingetrokken.

Aangezien aan de essentiële voorwaarde voor het intrekken van de opgelegde schorsing is voldaan, is er voor de Minister geen enkele reden meer om nog uitspraak te doen over de andere aangevoerde grieven;

Van een schending van het motiveringsbeginsel kan dan ook geen sprake zijn, minstens wordt huidig middel opgeworpen zonder belang nu aan de materiële voorwaarden tot intrekking is voldaan en de schorsing kan worden beëindigd (evenwel na vaststelling dat de beweringen van verzoekende partij gefundeerd zijn), hetgeen door verzoekende partij wordt beoogd.

Het tweede middel is ongegrond";

3.1.3. Overwegende, over beide middelen samen, dat het bestreden besluit zelf geen oordeel velt over de vraag of alle voorgestelde saneringsmaatregelen door de verzoekende partij werden uitgevoerd, maar dit overlaat aan de bestendige deputatie; dat het bestreden besluit aldus niet antwoordt op het bezwaar van de verzoekende partij; dat het bestreden besluit bovendien met geen woord rept over de andere beroepsargumenten van de verzoekende partij; dat aldus het door artikel 55 van Vlarem I aan de exploitant toegekende recht op beroep wordt miskend; dat de middelen gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 20 december 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling houdende verwerping van het beroep van de b.v.b.a. Wed. DECORTE en kinders aangetekend tegen het besluit van 8 juni 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij de milieuvergunning voor haar varkensfokkerij, gelegen te 8810 Lichtervelde, Kasteelstraat 40, wordt geschorst.

Artikel 2.

Dit arrest zal op dezelfde wijze worden bekendgemaakt als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juni 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.